למקורות. הוא הלך לישיניהו ועמוס כדי להקים מדינה שתהיה אור לגויים. מה זה אור לגויים? מדינה שבנויה על מצוינות, צדק, מוסר ובת־קיימא.

"לכן, בשבילי המשך המאבק הציוני הוא לבנות חברת מופת. בן־גוריון הבין שאם המטרה היא רק הצלחה או קיום פיזי, או לצעידים המוכשרים יש מקומות הרבה טובים מעבר לים. אבל הצעירים שלנו היום הם הצעירים הכי מוצלחים בעולם. הכי מוצלחים. אני אופטימי. אני רואה שינוי כיוון של חזרה בתשובה. לא במובן הצר של המילה, אלא במובן העמוק. רוב העם רוצה את הדרך הזאת".

מחפאות לאולפרט וברק

בשלוש השנים האחרונות נמצא פרופ' ברוורמן בפוליטיקה ("רק מתוך שליחות"), "רכש" של יושב ראש מפלגת העבודה לשעבר עמיר פרץ. הוא ציפה בפוליטיקה לגדולות ונצורות, אבל הבין שכדי להגיע רחוק צריך גם פז"ם. "אני מרגיש שיש לי פוטנציאל לעשות דברים יותר גדולים ממה שאני עושה היום", הוא מודה.

בתקופה הקרובה הוא צפוי להתמנות לתפקיד יושב ראש ועדת הכספים של הכנסת. "זה תפקיד מאוד משמעותי, במעמד גבוה יותר משר. אני לוקח את התפקיד הזה ברצינות רבה".

אתה מתכוון להיות יו"ר ועדה לעומתית?

"לא. אני מתכוון לעבוד בצוות. אני לא מתכוון לשבור את הכלים. יש שתי דרכים בחיים: להיות מטיף בשער, או לבחור בעשייה. ואני גם מבין שכדי להגיע לתוצאות צריך להגיע גם לפשרות".

הוא גם למד שבפוליטיקה צריך להתנהג כמו פוליטיקאי. לפני דו"ח וינוגרד היה ברוורמן תקיף וברור: "אולמרט צריך ללכת הביתה. צריך להקים ממשלה חלופית בלי אולמרט". לאחר שקיבל ממנו את התפקיד, ברוורמן נשמע אחרת. "אני מעריך מאוד את ראש הממשלה אולמרט. אני מעריך את עבודתו", אמר השבוע. "ראש ממשלה בישראל זה תפקיד קשה מאוד. התפקיד הזה הוא בלתי אפשרי".

גם על יושב ראש מפלגת העבודה אהוד ברק הייתה לו דעה נחרצת. לפני שנה, במאי 2007, הצהיר: "ברק ירסק אותנו. הוא נכשל בכל מה שהוא עשה. עם ברק נקבל אולי עשרה מנדטים. ברק הוא כישלון פוליטי טוטאלי. הוא לא שונה מנתניהו".

למפלגת העבודה יש עתיד בשבריאשה עומד אהוד ברק?

"כן, כן. בהחלט. אני מניח שבבחירות הבאות אולמרט יוביל את קדימה, ברק את העבודה וביבי את הליכוד".

בין כדורגל לפסנתר. ברוורמן הקטן

אוניברסיטת בן־גוריון הגיעה אליי כפו נס. ידעתי שאוניברסיטת תל־אביב והאוניברסיטה העברית לא ייתנו לאדם כמוני שבא מחוץ לפערכת לנהל פוסד כפו שלהם"

"אבי אפר לחבריו הקצינים הפולנים: 'למה אתם יורים? יש שם אנשים'. אז הם אמרו לו: 'ינקל, אין שם אנשים, יש שם רק יהודים'. הוא ענה להם: 'אבל גם אני יהודי"

חייו של ברוורמן נחשבים לא שגרתיים ביחס לת־קופה ההיא. הוא מעיד כי החינוך שלו למדינת ישראל "זה גודרי, אבל שנים רבות הוא התגורר בארצות הברית. הוא התגייס לשירות צבאי פעיל ב־1968 (קצין באכ"א), שנה אחת אחרי מלחמת ששת הימים, ועזב את הארץ לטובת לימודים באוניברסיטת סטנפורד שבארה"ב ב־1972, שנה אחת לפני מלחמת יום הכיפורים. את שתי המלחמות ההן הוא פיספס.

ברוורמן סגר ביבשת האמריקאית כמעט שני עשורים. בין בשנים 1977 ל־1990 הוא עבד ככלכלן בכיר בבנק העולמי בוושינגטון. אחר כך חזר להיות הנשיא של אוניברסיטת בן־גוריון בנגב, ומשנת 2006 הוא מדשדש במים העכורים של הפוליטיקה הישראלית.

ברוב האירועים הדרמטיים שעברה המדינה חיית בחו"ל. איך היה ללוות את זה מרחוק?

"בתקופת מלחמת יום הכיפורים ניסיתי לחזור, אבל זה לא הסתדר. אמרו לי: תישאר שם, אתה ג'ובניק".

ח"כ ברוורמן הוא איש כלכלה וחינוך. זה ניכר בעיקר בלהט דיבורו. המדינה, הוא אומר, הצליחה לא רע בכלכלה, אבל נחלה כישלון גדול בחינוך. החינוך של היום לא מתקרב לחינוך של ראשית המדינה. חטרה היום דמות המורה המיתולוגי של פעם, כמו דבורה רזנפלה, המחנכת המיתולוגית שלו.

"כשאנחנו נפגשים כל כמה שנים עם חברים, תמיד מדברים על המורה דבורה", מספר ברוורמן. "המורה דבורה הייתה בשבילנו דמות של תרבות, של חינוך, של ספר, של מוסר. בגלל זה הדמות שלה מלווה אותנו עד היום. הבעיה היום שההורים לא נותנים לילדים המוצלחים שלהם להיות מורים. הסטטוס והמעמד של המורים בישראל חייב לעלות. צריך לקחת את המצוינים מהאוניברסיטאות ולהכניס אותם למערכת החינוך. הכל אפשר לעשות".

בלוינד דייט פוצלח

אבל בינתיים המדינה לא עוצרת את שטף בריחת המוחות לחו"ל. "לפני כמה שבועות", מספר ברוורמן, "הייתי באיזו בדיקה בבית החולים הדסה בירושלים. קיבל אותי ד"ר אסף טוקר, סמנכ"ל בהדסה. הוא מהפירות הנהדרים של באר־שבע. תלמיד מצטיין ברפואה בבן־גוריון, רופא מעולה בסורוקה. היה קצין מצטיין בצבא. כוכב. אתה יודע מה הוא אמר לי? 'מארבעת הילדים שלי שגדלו בבאר־שבע, שלושה נמצאים בחו"ל'".

לאחר 14 שנה בבנק העולמי החליט פרופ' ברוורמן לחזור לישראל. "אוניברסיטת בן־גוריון הגיעה אליי כמו נס", הוא מודה. "ידעתי שאוניברסיטת תל־אביב והאוניברסיטה העברית לא ייתנו לאדם כמוני שבא